Debreczen, 1899. XXVI. évfolyam 10. sz. Csütörtök, január 12.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

M. KIR. MŰEGYETEM KÖNYVTÁRA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházával szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

A béke felé.

Debreczen, január 12.

A parlamenti helyzet szanálására megtörténtek a kezdeményező lépések. A szabadelvüpártból kilépett képviselők közül Szilágyi Dezső, Csáky Albin gróf, Andrássy Gyula gróf tegnap „ad referendum“ vették Bánffy Dezső báró miniszterelnöknek előterjesztését és ezt még aznap este közölték a nemzeti párt, a függetlenségi és 48-as párt mindkét árnyalatának, valamint a néppártnak vezéreivel. — Ezek aztán tanácskoztak pártfeleikkel és ennek eredményét közölni fogják Szilágyi Dezsővel. Megindul majd az eszmecsere és nekünk tartozó kötelességünk, — hogy jogos várakozással és türelmesen várjuk be a békéltetés müvének eredményét.

Nincs is szándékunkban a legtávolabbról sem, hogy mi ezt a vállalkozást a magunk részéről a legcsekélyebb mértékben is befolyásoljuk. Maradjon ez zavartalan munkája azoknak a kiváló politikai férfiaknak, kik elég erőt, képességet, politikai bölcseséget és ügyességet éreztek magukban arra, hogy a pártokközi békéltetés nehéz munkájára és ez uton a parlamenti normális viszonyok, — a parlament munkaképességének visszaállitására önként vállalkozzanak. A siker érdemkoszorujа kizárólag őket fogja illetni, az erkölcsi és minden egyéb elismeréssel egyetemben. Ez nem is lehet máskülönben, mivel a kezdeményezés minden külső impulzus nélkül, legalább nem a mi részünkről, tisztán Szilágyi Dezső és baráti körének jószántából indult ki. Ezt ők maguk nem egyszer ki is fejezték és mi mindig őszinte örömmel fogadtunk minden jóindulatu törekvést a pártok közötti paczifikáczióra és különösen az obstrukczió által előidézett mostani felforgatott parlamenti helyzetből való okos és czélszerü kibontakozásra.

Az obstrukczió legyőzésére ebből a czélból akartuk egyesiteni a szabadelvüpárt összességének erejét. E végett akartuk minél ünnepélyesebben kifejezésre juttatni a szabadelvüpárt egyöntetüségét, tömörségét. Ezzel a kinyilvánitott hatalmas politikai erővel akartunk hatni; szembeállitva a nyilvánvaló parlamenti többséget az erőszakoskodó kisebbséggel és ez uton is tiltakozni ennek alkotmányellenes törekvéseivel szemben, melyek előre láthatólag erre a mostani törvényellenes állapotokra és a parlament teljes munkaképtelenségére vezettek. Ezt akartuk mi már eleve kikerülni. Ezt akartuk mi már eleve mindenáron elháritani. De sajnos, ez nem sikerült és az obstrukczió tovább folytatta a pusztitást a parlamentben.

És mi most csak örvendeni tudunk, hogy a szabadelvüpárt annak idején kilépett tagjai most utólag ugyanennek a czélnak elérésére vállalkoztak, a mit mi ugyanakkor, az ő kilépéseik idejében, elérni nem tudtunk, hogy ugyanis a törvényen kivüli állapot bekövetkezésének gátat emeljünk és idejekorán megtett tiltakozásunkkal a kisebbséget megállitsuk romboló munkájában, mely a parlamenti állapotok teljes feldulására vezetett. Mi ez ellen preventive akartunk eljárni. A kilépettek pedig most ezt a bekövetkezett helyzetet akarják tisztázni, a kisebbség magatartásából megesett bajt orvosolni és a parlament eredményes munkálkodását biztositani.

TÁRCZA.

A gyilkos.

Irta: **Herczeg Ferencz.**

Egy verőfényes reggel a Festetich-huszárok harsogó zeneszóval bevonultak a nagyherczegi rezidenczióba. A nagyherczegi pár száz gárdistájával, már azelőtt való nap az ellenséges nagy hatalom déli hadosztályához csatlakozott, a nagyherczegné azonban, a ki azt hitte, hogy van még egy pár napi ideje, egész udvarával ott maradt a palotájában.

Mikor a portyázó ezred, erős éjjeli lovaglás után, most váratlanul meglepte a kis fővárost, a barna arczu jászkunok megjelenése akkora pánikot keltett az utczákon, hogy senkisem mert ellentállásra gondolni.

A fejedelmi palotát fehér gamásnis polgárőrség őrizte. A magyar ezredes, a ki különben pem volt barátja a sok czeremóniának, felsőbb parancsra igen gavallérosan bánt el a kovapuskás családapákkal. Bodvay kadet vezénylete alatt egy szakasz huszár, kölcsönös katonai tisztelgések és fölösleges trombitaszó mellett, fölváltotta strázsáikat, sőt még a kovás puskáikat sem szedték el tőlük.

Az udvari lakájok szó nélkül felvonták a fekete sárga zászlót a palota zöldpatinás kupolájára, mikor pedig Bodvay kadet óvatos czélzásokat tett egyik udvari hivatalnok előtt, hogy még nem ebédelt meg, ebédet is hoztak neki az udvari konyhából.

A nagyherczegné betegséget szinlelt és nem fogadta az ezredes látogatását, hölgyeivel nem is mutatkozott a katonák előtt. Csak néha, ha az őrség zeneszóval vonult végig a palotatéren, látszott ugy, mintha a hosszu ablaksorban egy-egy selyemfüggöny meglebbenne. B nagyherczegné nem is hagyta el a palotát, csak esténkint sétált az elzárt orangeriában.

Oda pedig nem mehetett kivánesi halandó: az ezredes kurtán kijelentette, hogy főbe lövet mindenkit, a ki tolakodásával alkalmatlankodni mer a fenséges asszonynak. A huszártiszteknek ez sehogy se volt inyükre, tudták, hogy a nagyherczegné ragyogó olasz szépség. Az ezredes akaratával azonban senki sem mert ellenkezni, mert tréfát nem értő, sőt a kegyetlenségig szigoru vén katona volt. Kisebb dolog miatt is főbe lövetett már embereket.

Ez a háborus idyll különben eltartott egy pár hónapig. A nagy hadak utja nem vitt a nagyherczegség felé és mig odaát, tul a hegyeken, véres csatában döntöttek millió ember sorsa fölött, addig a Festetich-huszárok csak izgatottan politizáltak a tiszti kantinban.

Egyszer aztán olyan izgalom fogta el őket, a mely egy napra még a háborut is elfeledtette velök. Ennek pedig Bodvay kadét volt az oka,

Alig husz éves gyerek. Lovagias, mint egy keresztes vitéz, csinos, mint egy apród ruhába öltöztetett kóristáné és bajtársai egyhangu itélete szerint szemtelen, mint egy piaczi légy.

Hatalmas mágnás familiából származott és oly eszeveszetten költekezett, mintha neki kellene egyedül elpusztitani azt az óriás vagyont, amelyet ősei hatszáz év alatt összeharácsoltak. Képes volt Bécsből egy czirkusztársulatot hozatni, hogy a saját költségére szórakoztassa az ezred tisztikarát.

Bodvay egyszer éjfél után, viruló narancs ággal az attiláján, jókedvüen, fütyörészve ment hazafelé. Mikor a kaszárnya kapuja alá ért, nagy meglepetésére elkiáltotta magát a strázsa, az őrség pedig fegyverbe lépett. Az inspekeziós tiszt, kivont karddal hezében, odalépett a kadét elé és azt mondta neki:

— Kadét, adja ide a kardját!

Bodvay csodálkozva engedelmeskedett, aztán bevezették az őrszobába; két strázsát állitottak az ajtaja elé és azt mondták neki, hogy itt fogja tölteni az éjszakát.

Délelőtt Bodvayt rapportra vezették az ezredes elé.

Az egyedül elismert kellemes izü, természetes hashajtószer a **Ferencz József keserüviz,** miért is általánosan kedveltté és rendkivül népszerüvé vált A biztos és tartós hatásu **Ferencz József** vizet 10 világkiállitáson 10 aranyéremmel tüntették ki és egy háztartásban sem szabadna hiányoznia.

Erre a nemes feladatra Szilágyi Dezső és társai bizonyára a kötelességérzet belső sugallatától sarkalva vállalkoztak. Ez késztette őket arra, hogy önként felajánlják kétségkivül igen becses közbenjárásukat az ellenfelek között, hogy a pártok első sorban fegyverszünetet és majd végleges békét kössenek, melynek bizonyára csak az oly érzékenyen sujtott ország fogja a hasznát élvezni. Mert ez a mostani állapot valóban igen sulyosan nehezedik az egész országra, főként gazdasági és pénzügyi viszonyainkra. És mi azt sejtjük, hogy Szilágyi és társai talán épen azért is vállalkoztak erre a mostani nehéz szerepükre, mivel annak idején kilépésüket azzal indokolták meg, mi ként a szabadelvüpárt többsége és a kilépettek csoportja között a czélra nézve ugyan teljes egyértelmüség volt, de a kiviteli módozatokra nézve a többség által elfoglalt álláspontot a magukévá tenni nem tudták. Most tehát részben talán a saját igazolásukra, politikai reputácziójuk megmentése végett vállalkoztak a bekövetkezett állapotnak megszüntetésére, melynek már régebben fenyegető bekövetkezését a szabadelvüpárt minden igyekezete és határozott állásfoglalása daczára sem volt képes megakadályozni.

A szabadelvüpárt minden körülmények között törhetetlenül, hüségesen ragaszkodik programmjához. A politikai czélok tekintetében teljesen egyetért és bizik vezérében, Bánffy Dezső báróban, ki iránti máig meg nem ingott bizalmát, ragaszkodását és hüségét csak fokozzák a párt és annak vezére ellen intézett nyilt, avagy alattomos támadások. Ezt az összetartást és annak megsemmisitő erejét ellenségeink majd akkor érzik a legérzékenyebben, mikor azt hiszik, hogy diadalmaskodnak felettünk. A béke-tárgyalások eredményére mi nyugodtan várhatunk.

Ez eredmény azonban csakis akkor következhetik be, ha a békeközvetités nem a pillanatnyi helyzet időleges könnyitését tüzi ki czéljául, de garancziákról is gondoskodik abban az irányban, hogy parlamenti életünk teljesen visszaadatva hivatásának, a mostanihoz hasonló helyzet mesterséges megismétlése a jövőre kizártnak legyen tartható.

= **Bánffy báró diszpolgári oklevele.** A főváros küldöttsége holnap viszi fel Bánffy Dezső bárónak diszpolgári oklevelét, mely igy hangzik:

DISZPOLGÁRI OKLEVÉL.

Mi Budapest székesfővaros közönsége adjuk tudtára mindazoknak, a kiket illet: hogy midőn közügyeink elintézése végett alant irt napon rendes közgyülést tartottunk, számos törvényhatósági bizottsági tag részéről azon inditvány terjesztetett elénk, hogy losonczi báró Bánffy Dezső ur, Magyarország miniszterelnöke a nemzetnek és a trónnak, a hazának és a székesfővárosnak tett nagy szolgálatai elismeréséül Budapest székesfőváros diszpolgárává megválasztassék.

Ezen inditványt közgyülésünk lelkesült örömmel fogadván, ahoz képest losonczi báró Bánffy Dezső miniszterelnök urat, az irányában táplált mély tisztelet és szeretet bizonyságául Budapest székesfőváros diszpolgárává megválasztotta s ezen oklevel erejénél fogva mindazon jogokat, a melyekkel Budapest székesfőváros polgárai birnak, részére megadta, felkérvén hazánk közigazgatási és törvényhatóságait, hogy losonczi báró Bánffy Dezső urat mindenkor és mindenütt Budapest székesfőváros polgárának elismerni méltóztassanak.

Kelt Budapesten, a székesfőváros törvényhatósági bizottságának 1898. évi november hó 9-én és folytatólag 16 án és 17 én tartott közgyüléséből.

Márkus József, főpolgármester. *Halmos* János, polgármester.

Rényi Dezső dr., főjegyző.

= **A pourparler-k.** A Pester Lloyd irja ma reggeli számában: A miniszterelnöknek most követett magatartását mi érett megfontolás eredményének tekintjük, — kell, hogy lojális szándéka az ellenzék részéről hasonló lojális magatartással találkozzék, ha megegyezést elérni akarnak. Az ellenzék azonban meg ma is, mint eddig, félreismerik a pártok álláspontját, főként pedig félreismeri a tárgyalások kiindulási pontját. Az ellenzék értelmezése szerint a miniszterelnöknek a korona egyenesen megparancsolta volna az ellenzékkel való tárgyalásokat. Ezzel az értelmezéssel szemben áll azonban egy sokkal valószinübb verzió, mely szerint a miniszterelnök volt az, a ki a koronától a pourparler-k folytatására az engedelyt kikérte s bár nem könnyü szerrel megnyerte. E szerint a sokkal valószinübb verzió szerint az egész helyzet más, igaz szinben tünik fel. Világossá lesz általa, hogy Bánffy báró, a ki még ma is birtokában van a korona csorbitatlan bizalmának, a közérdeket, a parlament tekintélyét, az álladalom jólétét, az alkotmány sértetlenségét fölébe helyezi minden hatalmi vágynak s szives-örömest átengedi helyét másnak, ha ezáltal mindazt megvédi, a mit az ellenzék oly sulyosan veszélyeztetett.

A béketárgyalasok.

— Január 12.

Az *E. U.* irja:

A tegnapi pártközi konferenczia — mint értesülünk, — négy békepontozatban állapodott meg és egy óhajtásban, amely azonban nem szerepel a béke megkötésé-

---

— Ön tudja, hogy mivel vádolják? — kérdezte a parancsnok.

— Fogalmam sincs, ezredes ur . . .

— Nem kisebb dologgal, mint gyilkossággal! Hol járt az éjjel?

A kadét rózsás leányarcza krétafehér lett; rémülten, nedves szemmel nézett parancsnokára.

— Nos, beszéljen hát? Hol töltötte az éjjelt?

— Azt nem mondhatom meg.

Az ezredes az adjutánshoz fordult.

— Mi lesz ebből?

Bodvay arcza most már lángvörös volt, gyerekes daczczal tekintett maga elé. Hiaba való volt minden faggatás, nem akarta megmondani, hol járt az éjjel. Az ezredes türelmetlenkedni kezdett.

— Eh hát tudja, hogy miről van szó? Egy korcsmarost gyilkoltak meg az éjjel, a saját csapszékében . . .

Tiz ember látta a gyilkost, a mikor kirohant a korcsmából, véres karddal a kezében . . . Huszárok is látták, ők vallják, hogy kadét volt . . Más kadét pedig nem hagyta el az éjjel a kaszárnyát, — csak ön . . .

Elhozták Bodvay kardját, a pengéje markolatig fekete volt a rászáradt vértől. A porkolab pedig letérdelt a kadét mellé a földre és szakértő szemmel nézegetett egy jókora foltot a csizmáján. Vérfolt! Az attilája is véres volt . . .

— Láthatja, hogy hová vitte önt fékevesztettsége. Alkalmasint mámoros volt, az a szegény ördög pedig nem akarta eltürni a garázdálkodását.

— Ezredes ur, én nem öltem meg azt az embert! — mondta a kadét lassan.

— Azzal most már tisztában vagyok. Már csak arra vagyok kiváncsi, hogy mit tud védelmére elmondani.

Az adjutáns megsajnálta a kadétot.

— Alkalmasint erőszakoskodott a korcsmáros? Oh, ezeket az embereket elbizakodottakká tette a mi kiméletes eljárásunk!

— Nem is láttam a korcsmárost! — mondta a kadét.

Az ezredes összevonta bozontos szemöldökét.

— Ön talán abban bizik, hogy családja miatt kiméletre számithat.

Bodvay kevélyen felemelte a fejét.

— Hát lövessen főbe az ezredes ur!

— Azt fogom tenni! — mondta az ezredes hidegvérüen, azzal hárat forditott neki.

A kadetot tömlöczbe vitték. Délután eljött hozzá az adjutáns.

— Az istenért, csinálj valamit, mert az ezredes főbe akar lövetni. Makacssá god irtóztatóan dühbe hozta . . . A polgárság is deputácziót küldöttt a nyakára, hogy büntessen meg. Mi is jutott eszedbe. Persze, nagyon részeg lehettél? Laposat akartál reá vágni és az élivel találtad?

Bodvay kedvetlenül vállat vont.

— Hagyjatok hát békében! Becsületszavamra mondom, hogy nem adok semmiféle felvilágositást. Ha gyilkosnak tartatok, hát lövessetek főbe!

Később megint látogató érkezett a czellába: az ezred káplánja. Megkérdezte Bodvaytól, hogy akar-e meggyónni? A kadét kész volt a gyónásra, mikor azonban a mult éjszaka eseményeihez ért, elhallgatott. Annyit mondott csak, hogy Isten tudja az ártatlanságát.

Hat óra felé kivitték a kaszárnya udvarára. A második szakasz már ott várta, töltött karabélylyal. Az adjutáns odalépett Bodvayhoz, órával a kezében.

— Még tiz perczny gondolkodási időd van . . . Ha addig bevallasz mindent, visszavitetlek a tömlöczbe. Meglehet, hogy aztán sikerülni fog megmentenünk az életedet . . .

— Tudják a városban, hogy mikor végeznek ki? — kérdezte a kadet.

— Mindenki tudja.

— Akkor ő is tudja!

— Ki az az ő?

A kadet nem válaszolt, hanem figyelmesen nézte a félelmetes gyorsasággal forgó óramutatót. Mikor a tiz perez letelt azt mondta:

— Nem vallok semmit! Végezzetek!

nek mellőzhetetlen föltételei között. Legtöbb nehézséggel járt a kiegyezésre vonatkozó pontozatnak a formulázusa. Ugy halljuk, akként állapitották ezt meg, hogy ha Ausztriában nem alkotmányos uton, hanem az ismeretes 14 ik §. alapján lépne életbe az uj kiegyezés, az esetben Magyarországon az 1898 : I. törvénycikknek megfelően, az önálló vámterületet jogi alpján tartja azt fönn 1903 ig ; azontul pedig, ha alkotmányos uton nem lenne uj kiegyezés köthető, életbelép Magyarország önálló vámpolitikai egyénisége.

A másik három békepontozat a kuriai biráskodás életbeléptetése, a választási cenzus egységesitése és az összeférhetlenségi törvény módositása. Az „óhajtás" pedig abból áll, hogy a belügyi tárcza élére a szabadelvü pártból kilépett képviselőknek, a disszidenseknek egyikét állitsák.

A mint ezekből kitetszik, nem szerepel a békepontozatok közt a képviselőház elnökének kérdése. Szó volt arról is, hogy e tekintetben is óhajtást fejezzen ki a pártközi értekezlet, azonban ezt az eszmét elejtették.

Nem szerepel a békepontozatok közt a házszabályok revíziója sem, ami nyilván azt jelenti, hogy az ellenzéki pártok részéről, legalább egyező megállapodással, nem járulnak a házszabályok semmiféle módositásához. Ez a körülmény szerfölött megnehezíti a kibontakozási föltételek elfogadását a szabadelvü pártra nézve, melynek egyes kiváló tagjai a mai képviselőházi ülés alatt is ugy nyilatkoztak, hogy tartós jellegü békekötést el sem tudnak képzelni, ha legalább a házszabályok kirivó hiányait s különböző magyarázatokat engedő némely rendelkezéseit nem módositják.

A békepontozatok tárgyában Bánffy báró miniszterelnök előreláthatólag még e hét folyamán előterjesztést fog tenni Bécsben, esetleg Budapesten, a koronának.

A Dreyfus-ügy.

Henry özvegyének Reinach elleni pörében e hó 27-ikére tüzték ki e tárgyalást.

A Journal arról értesül, hogy a Dreyfus kihallgatásával megbizott bizottság megnyugtató hireket hoz. Dreyfus formálisan tagadja, hogy valaha szó volt róla, hogy őt az Ördög szigetről elvigyék.

*

A Matin gunyosan konstatálja, hogy a semmitőszéken történt kihallgatásnál nemcsak Picquart, hanem Billot és Roger tábornokok is részesültek abban a kitüntetésben, hogy egy pohár meleg groggot kaptak.

A Figaro igen mulatságosnak találja Quesnayt, a ki a helyett, hogy, mint akarta volna, Dreyfus ügyének ártott volna, annak ellenkezőleg nagy szolgálatokat tett.

*

A Havas ügynökség jelenti : Faure Félix elnöklete alatt minisztertanács volt, a melyen Balotbeaupre semmitőszéki birót nevezték ki a semmitőszék polgári tanácsának elnökévé Quesnay de Beaurepaire helyett, a kinek lemondását elfogadták.

Lebret igazságügyminiszter hivatalosan bejelentette, hogy Mazeau, a semmitőszék első elnöke átveszi a semmitőszék büntetőtanácsának vezetését, mihelyt az általa vezetett vizsgálatot befejezi. Mazeau fogja kijelölni azt a birót is, aki a Dreyfus-ügyre vonatkozó alapos jelentés szerkesztésével megbizandó lesz.

A minisztertanács végül tudomásul vette azt a táviratot, a mely Dreyfusnak a semmitőszék kérdéseire adott válaszát foglalja magában. Dreyfus kijelenti, hogy soha sem tett vallomást Lebrun Renault százados előtt, sőt ellenkezőleg, mindig erősitgette ártatlanságát és az itélet végrehajtása előtt azt a szándékát nyilvánitotta, hogy nyilvánosan kijelenti, hogy ártatlan, a mi két vagy három év mulva ki fog derülni. Dreyfus tagadja, hogy beismerő vallomást tett volna annak a fogháznak a főnöke előtt, a melybe elitélése előtt zárták.

Ott látogatta meg őt du Paty de Clam, hogy megkérdezze tőle, nem szolgáltatott-e ki bizonyos okiratokat, hogy cserébe másokat kapjon. Dreyfus megerősiti, hogy akkor kijelentette du Paty de Clam előtt, hogy semmiféle iratot nem szolgáltatott ki. Végül kijelenti Dreyfus, hogy nem tett vallomást sem egy gárdista, sem egy csendőr előtt.

A modern nő.

Egy szellemes franczia tárczairó a modern nők között négy osztályt különböztet meg. A legmodernebb nő, ugymond, kétségkivül az, aki legkevésbbé nőies, az ugynevezett feminista nő, ki véd és vádol, többnyire tantermekben, klubbokban, fölolvasó üléseken tartózkodik, mindig elégedetlen, pörlekedik, kifogásolja és gunyolja a férfiakat és folyton a nők fensőbbségét hirdeti. A feminista nő tüntet gyakorlatias, és szabatos gondolkodásával, ugyszintén erélyével. Többnyire nagyon unalmasak és csak elvétve találni köztük igazán képzett nőt, ki a férfiakat nemcsak külsőségeikben, járásukban, ruházatukban és rossz szokásukban, hanem komoly törekvésükben is utánozzák.

Az előbbiekkel merő ellentétben áll a modern asszonyka, kinek élete ugyszólván csupa fátyolból, selyemből, csipkéből és szalagból áll. Ez édeskeveset törődik a nőkérdéssel, egyedüli politikája abból áll, hogy tetszeni kiván mindenkinek. És pedig föltünés és izgalom nélkül. Szereti a bonbont és az édes likört, nincsenek gondolatai, sem szenvedélyei, mert a gondolkodó nőket a férfiak nem szeretik, a szenvedély pedig redőket csinál. Az ilyen asszonyok nagyon boldogok és vigan töltik napjaikat.

A félreismert asszony magánosan és komoran jár az élet utjain, mint a hősnő a tragédia 5-ik felvonásában. Szemei fátyolozottak, öltözete örökös ellentétben áll a divattal és klasszikus ránczokban csüng le testéről. Terveivel, szándékaival és eszményeivel önmaga sincs tisztában. Mindig csak azon töprenkedik, hogy miképp vihetne végbe valami végzetes, valami borzasztó, vagy magasztos tettet, de égretörő terveivel többnyire aprólékos ostobaságokon szenved hajótörést.

Az irodalmi hölgyeket sokan az élet elmaradhatatlan kellemetlenségei közé sorolják. Vannak köztük, kik megőrzik nőies gyengédségüket, de a legtöbbnek főjellemvonása az irigység és a pletyka. A szelidek divatczikkeket és érzelgős beszélyeket irnak, vagy forditanak, az epések pedig ugy gyülölik a férfiakat, mint a fenimisták.

Utoljára maradt az a nő, akinek nincs

A szolgálati tiszt kivonta a kardját és töltést vezényelt.

Odafenn, az emeleten, megcsördült egy ablak, aztán az ezredes harsogó hangja hallatszott :

— Állj! Vezessék hozzám a kadetot!

Bodvay fellélegzett, a többiek is.

Mikor egy két percz mulva belépett az ezredes szobájába, egy karcsu, lefátyolozott női alakot látott az ablak mellett állani. Lehajtott fővel, mozdulatlanul állott, csak a leeresztett kezei remegtek egy kicsit az izgatottságtól.

— Most már tudom, hogy nem Ön követte el e büntettet, — mondta az ezredes, — A grófnő ő fensége palotahölgye igazolta az ön alibijét. Ön tehát a palota orangeriában töltötte az éjt. De önnek még meg kell magyaráznia a többit. Ki ölte meg azt az embert?

— A borbélyom! — mondta Bodvay határozott hangon.

— Hogyan?

— Mindenesetre elmentem a borbélyhoz és fölcseréltem az egyenruhámat polgári ruhával, a melyet ott tartottam a lakásán. A polgári ruhát azért vettem magamra, hogy könnyebben átjuthassak a herczegi palota körül fölállitott őrök között.

— Ertem. És a borbély?

— A borbély, ugy látszik, távollétemben magára vette az egyenruhát és a csapszékben duhajkodott...

— Igaza lehet. A borbélylyal külömben le fognak számolni, ha ugyan nem oldott még kereket... Most azonban előbb az ön számadását kell tisztába hoznunk. On természetesen feleségül fogja venni a grófnőt?

A kadét tágra nyitott szemmel, mereven tekintett az ezredes arczába.

— A grófnő bevallotta nekem gyöngeségét és ezzel megmentette az ön életét. Ön nem volna magyar katona és gavallér, ha arra kényszeritené, hogy megbánja gyöngeségét...

— Természetes! — morogta a kadet.

— Vannak önnek szülei, grófnő? — kérdezte az ezredes, a leányhoz fordulva.

— Anyám meghalt, atyám a hadseregnél van, — suttogta a leány, alig halható hangon.

— Atyja katona? Akkor hát megfogja engedni, hogy távollétében én helyettesitsem őt? Két óra mulva az ezred kápjánja meg fogja önöket eskettetni!

A leány egy ijedt mozdulatot tett.

— Nem gondolja, hogy édes atyja is igy cselekednék a helyemben? — kérdezte az ezredes, a ki észrevette a grófnő megütközését.

A leány nem válaszolt, hanem lehajtotta a fejét.

— Kadet, kisérje le kocsijához a menyasszonyát! — mondja a parancsnok.

Bodvay udvariasan karját nyujtotta hölgyének és levezette a lépcsőn. Mikor egyedül végig mentek a folyosón, a kadet megszólalt :

— Az ellen, a mit az én ezredesem mondott, nem tehetünk semmit ..Nekünk össze kell házasodnunk, bár ma láttuk egymást először életünkben... Nem lenne kegyes megmondani nevét?

— Saint-Vincent Marianne — suttogta — a leány.

— Az én nevem nem oly szép: Bodvay! De azért nem kell megijedni, nem kevésbbé jó, mint a Saint-Vincent név...

Mikor a leány beszállott a hátsó kapu előtt várakozó udvari fogatba, félrevonta arczáról a fátyolt és egy pillanatig farkasszemet nézett Bodvayval. Alig tizennyolcz éves, csinos leány volt. A szeme kissé vörös volt a sirástól.

Bodvay megkönnyebbülten lélegzett föl.

— Tulajdonképen kedves dolog a nagy herczegnőtől, hogy legalább a legcsinosabb udvarhölgyét küldte el maga helyett, — mormogta magában.

mellékneve, aki teljesen beéri a férfi nevével és nem szeretné ha róla, — ha mindjárt dicséröleg is — beszélnek. Ezek azok a nők, akik családjokat boldogitják és a kik érző szivvel birnak mások fájdalma iránt. Rájok vonatkozik nagy Napoleon e jellemző mondása: „Azok a nők a legjobbak, akikről legkevesebbet beszélnek.“

SZINHÁZ.

Szinházi müsor:

Csütörtökön, január 12-én, („A“ bérletben) *Baba*, operett. Ujdonság.

Pénteken, január 13-án, („B“ bérletben) *Baba*.

Szombaton, január 14 én, („C“ bérletben) *Baba*.

Vasárnap, január 15-én, délután 3 órakor *Tékozló*, látványos szinmü; este 7½ órakor rendes helyárakkal, bérletszünetben: *Paraszt kisasszony*, népszinmü.

—

* **Szinészek Derecskén.** Derecskén — mint tudósitónk irja — ez idő szerint Zoltán Gyula szinigazgató társulata müködik kiváló sikerrel. Az előadásokat állandóan 100—150 ember látogatja. A társulat tagjai közül különösen kiválnak Zoltán Gyula igazgató, Ligeti Ida és Simonfalviné.

NAPI HIREK.

— **Perczel Dezső betegsége.** Perczel Dezső belügyminiszter egy hét óta inyés csonthártya gyuladásban szenved, a mely miatt sem hivatalába nem járhatott, sem a képviselőházban meg nem jelenhetett. A minisztert tegnap délelőtt meg operálták. A mütét jól sikerült s igy remélhetőleg baja pár nap alatt el fog mulni.

— **A nőegylet közvacsorájához** a rendezőbizottság már mindent előkészitett tegnap délután tartott gyülésén, amikor a felajánlott étel- és italnemüeket, valamint az ezek beszerzésére adott pénzadományokat is számbavették. Lesz enni- és innivaló bőven s magától érthető, hogy minden izletes és finom, mert az urnők a konyha dicsőségéért, mint ilyen alkalommal szokták, valóságos versenyre kelnek egymással. Az étlapot holnap közöljük s abból meglátja a közönség, mi minden jót lehet a közvacsorán kapni. — A Bika disztermében, ahol a bálanyai emelvény szokott állani, lesz egy nagy buffet 6 elkülönitett asztallal. Minden asztal körül két három kedves háziasszony és egy csoport bájos kisasszony sürgölődik. Ezenkivül lesz a czukrazda, borsátor és theasátor. Itt lesz még csak vig élet! Itt már négyesével forgolódnak a szeretetreméltó háziasszonyok és tuczatjával a szép kisasszonyok. Valamennyiöknek közöljük holnap neveiket előleges tájékoztatás végett is. A rendező bizotság köztudomásra hozza, hogy a felszolgáló kisasszonyok szombaton este fél 7 órakor jelenjenek meg a közvacszora helyén és hogy azok, a kik étel- és italnemüeket ajánlottak fel *szombaton d. u. 3 oratól* legyenek szivesek felküldeni a Bika disztermébe. A kik tévedésből még meghivókat nem kaptak, forduljanak bizalommal az elnökséghez, vagy a választmányi tagokhoz.

— **Adomany.** *Némethy* Lajosné (ev. ref. lelkész felesége) a népkonyha részére három koronát küldött a Debreczeni Ellenőr kiadóhivatalaba, mely a pénzt rendeltetési helyére juttatta.

— **Lelkészválasztás.** A dunántuli ev. ref. egyházkerületben fekvő pápai egyházmegyébe kebelezett *mező-laki* II. oszt. egyház f. hó 22 én *G. Szabó* Mihály eddigi helyettes lelkészt, főiskolánk volt jeles növendékét hivta meg lelkészéül, ki hivatalát e hó 22 én foglalja el beköszöntő beszéddel.

— **A Svetits intézet növendékei** a karácsonyi szent ünnepek előtt szegény gyermekek felruháztatására gyüjtést rendeztek és sok kegyes lelkü jótevő szives hozzájárulásával és nemes adományaival ezen gyüjtés eredményezett 369 frtot és 70 krt, Ezen összegből 65 szegény gyermek vallásküloubség nélkül kapott: 28 pár csizmát, 24 meleg téli köpenyeget, 38 pár leány czipőt, 25 darab nagy kendőt, 26 darab sapkát, 38 darab kisebb kendőt, 24 darab ruhát. 62 pár téli téli keztyüt, 15 darab téli leanykabátot, 76 pár harisnyát. Mindezen ruhadarabok ára volt 498 frt 65 kr. — Fogadják az összes kegyes jóltevők egyenként és összesen a leghálásabb köszönetet, a felruházott gyermekek és ezek szülői nevében is. Isten bőséges áldása szálljon a kegyes jótevőkre és a mi buzgó jóletkü kedves növendékeinkre. — Debreczen 1899. január 10. Az intézeti előljáróság.

— **A r.-kath. tanitók fizetése.** A belügyminiszter Debreczen városi közgyüléseinek azon határozatát, melyben r.-kath. tanitók lakbérének 1898 99 és 900. évekre évi 800 frtot megszavazott, helybenhagyta.

— **Üzletvezetőség Nagyváradon.** A nagyváradi kereskedelmi és iparkamara feliratot intézett a kereskedelemügy miniszterhez, melyben kéri, hogy Nagyváradon, mint a videk egyik élénk vasuti gócz pontján üzletvezetőséget állittasson fel. A kamara a nagyváradi városi tanácsot is megkereste, hogy a jelzett feliratot Nagyvárad város közönsége nevében pártolja. A nagyváradi városi tanács tegnapi ülése alkalmával foglalkozott ez ügygyel s elhatározta, hogy a feliratot támogatni fogja. Ily értelemben fognak előterjesztést tenni a közgyülés elé.

— A „**Bikur-Chólim**“ izr. betegsegélyző módositott alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— **Érdekes kimutatás a fogházból.** A debreczeni ügyészseg fogházából érdekes kimutatást kaptunk. Ebből megtudjuk, kiket szállitottak a mult évben a debreczeni fogházból az ország különböző fegyházaiba Az illavai fegyházba elszállitották *Bagonya* Mártont 11 évi fegyházra szándékos emberölésért, *Bácsi* Sándort szándékos emberölésért 10 évi fegyházra; a lipótvári fegyházba elszállittattak *Gál* István emberölésért 4 évi, *Kapusi* Mihályt lopásért 4 évi 1 havi fegyházra; *Szabó* Sándort gyujtogatásért 2 évi fegyházra; *Kelemen* Andrást lopásért 2 évi fegyházra; *Török* Sándort lopásért 2 évi és 3 havi fegyházra. A mária nosztrai fegyházba elszállitották a zsebtolvajok királynőjét Ósz *Varga* Juliánnát 5 év és 11 havi fegyházra, ki már ezt megelőzőleg 18 évet töltött el Mária Nosztrán; *Habuczki* Györgynét 15 évi fegyházra. Habuczkiné a mult évben a nagyerdőn megfojtotta s kirabolta nagynénjét. A szegedi kerületi börtönbe ismét visszatért egy régi ismerős *Nagy* Sándor a hirhedt notárius lókötő. Rózsa Sándornak volt a czimborája s az ő bandájának volt tagja évekig. Nagy Sándor ma 67 éves s 27 évet már a fegyházban töltött. Most ismét lókötésért itélte el a debreczeni törvényszék 7 évi és 4 havi börtönre. Ugyancsak a szegedi csillag-börtön lakója lesz 3 évig Fuchs Lajos ügynök, kit sikkasztásért itéltek el. A váczi fegyházba elszállitották Balogh Pétert emberölésért 7 évre. Szintén Váczra vitték Naczik Mihályt, ki már 18 évig volt elzárva s a mult év karácsony estéjén meggyilkolta szállásadónéját azért, hogy ismét visszakerülhessen a fegyházba. Most ismét 4 évig lesz a fegyintézet lakója. A váczi fegyintézet lakói lesznek még Ölvéti Gábor 4 évig, Koncz Tamás 6 évig és 8 napig és Szekeres Mihály 3 évig. Szamos-Ujvárra elszállittattak Dobi István 2 évre, Fehér Lajos 2 évre és 7 hóra, Németh András rablásért 2 év és 6 hóra, Babócz Gábor 3 évre, Csurgó Imre 3 évre, Molnár Péter emberölésért 6 évre, Goldberger Mór 3 évre és Deák Sándor 2 év és 6 hóra.

A nagyenyedi fegyház is kapott egy érdekes fegyenczet. Palócz Kálmán suszter az illető, ki feleségét féltékenységből meggyilkolta. Nyolcz évre itélték. Jelenleg még lakója a debreczeni fogháznak Daróczi Imre, ki P. Ladányban meggyilkolta Lohrbeer Dávid szatócs nejét és leányát. 15 évi fegyházat mértek reá. Legközelebb az illavai fegyházba szállitják.

— **Katonaság és Katonák.** Thury Zoltán nagyhatásu darabja, mely nálunk oly szép sikert ért el s amely igaz mivoltában festi és viszi szinpadra a katonaélet nyomoruságát, most a katonaságot foglalkoztatja. A debreczeai gyalogezred ezredese ugyanis eltiltotta a katonaságot a darabtól. Egyuttal figyelmeztette az igazgatót, ha ezen darab szelleméhez hasonló és a katonaságot kompromitáló darabokat adat elő, még a katonazenekart is megvonja a szinháztól.

— **Fizetik az adót.** Daczára az ex-lex állapotnak, Debreczenben ugy az állami, mint a városi adóhivatalba pontosan folynak az adóbefizetések s Debreczenre egyáltalán nem lehet panasza a hazának, mert január 11 ikéig mindkét pénztárba jóval több adó folyt be, mint az ó-esztendőben ez idő tájt. Igen sokan vannak, akik egész évre befizették az adójukat.

— **A Magyar Könyvtárból.** A 79 dik számban a regi magyar irodalom egyik legnevezetesebb termékét kapjuk: Gyadányi „Peleskei Nótárius“-át, melyet Kardos Albert dr. debreczeni főreáliskolai tanár, az ismert kiváló iró látott el jeles bevezetéssel és kimeritő jegyzetekkel.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A hármas szövetség veszélyben.

Budapest, január 12. (Érkezett délután 1 óra 50 perczkor.) Az a zavaros állapot, melyet az ellenzék személy ellen irányuló gyülölködése és terroristikus viselkedése teremtett meg, a monarkia külpolitikáját is olyan módon befolyásolja, mely a hármas szövetség minden igaz hivét mély aggodalommal tölti el. Ugyanis berlini szenzácziós telegramm szerint **Vilmos császár aggódással figyeli a magyarországi eseményeket,** me-

lyek a monárkia helyzetét a hármas szövetségben rendkivül megingatták. Eddig a gyönge Ausztriával szemben Magyarország tartotta a monarkiát a szövetségben. A külügyi kormányzat mindenkor méltán hivatkozhatott az egységes Magyarországra, mely a maga megbonthatatlan teljes egészében is olyan erőt képvisel, melyre bátran számithat a hármas szövetség. A mostani zilált viszonyok azonban kezdik megingatni azt a hitet, melyet Magyarország politikai erejébe vetettek. — Vilmos császár kezdi belátni, hogy a magyar parlamenti ellenzék éppen olyan terroristikus módon akadályozza a békés kormányzást, mint ahogy akadályozza azt mindenkor az ausztriai ellenzék a Reichsrathban. Ime az ellenzék odáig juttatta az országot, hogy kibukik a hármas szövetségből és elveszíti jelentőségét az európai politikai concertben *Egyedülimentő eszköz még a kiegyezés*, mert ellenkező esetben, ismétli a berlini telegramm, a monarkia a hármas szövetségből kibukik.

Béketárgyalások.

Budapest, január 12. (Érk. d. u. 2 ó.) Az ellenzék bizalmi férfiai a diszszidensekkel az első emeleti teremben tárgyalnak. Kiszivárgó hir szerint *Apponyi* gróf a kiegyezésre vonatkozólag elfogadható feltételt kiván nyujtani. Ha a megállapodás létrejön *Szilágyi* átadja *Bánffy* miniszterelnöknek a béke pontozatait s a miniszterelnök pénteken vagy szombaton Bécsbe utazik audenciára a királyhoz.

—

Budapest, január 12. (Érk. 2 ó. 10 p.) A legujabb hirek szerint a képviselőházban folytatott kompromisszium tárgyalásson az ellenzék vezérei kijelentették, hogy kész elaboratoriumok van, melyet közös konferenczia elé fognak terjeszteni. A béke létrejöttében a reménység az ellenzék magatartása miatt ismét csökkent.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, január 12. (Érk. d. u. 2 ó. 20 p.) A párisi Journal jelenti, hogy *Lebret* igazságügyminiszter sokat tanácskozott Dupuy miniszterelnökkel. Politika körökben kizártnak tartják, hogy a vizsgálat vezetését a semmitőszék plénumára bizzák, ellenben pártolják egy parlamenti vizsgálóbizottság kiküldését. A Bourbon palota környékén ma délutánra rendkivüli óvintézkedéseket tettek, mert nagyon mozgalmas napra vannak elkészülve.

Szilágyi Sándor haldoklik.

Budapest, január 12. (Érk. 2 ó. 30 p.) A nagy történettudós, *Szilágyi* Sándor állapotában beállott javulás csak látszólagos volt. Szilágyi állapota a mai nap folyamán a legrosszabbra fordult. *Az aggónia beállt, érverése egyre lassubb, utólsó perczeit éli.* Halála minden pillanatban várható.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 12. (Érkezett 1 óra 59 perczkor.) A képviselőház ülése ma is névszerinti szavazással kezdődött. Kubik Béla napirend előtt akart felszólalni. A Ház a felszólalást nem engedte meg, mire az ellenzék e felett is névszerinti szavazást kért. A szavazás tart.

Silberstein (Ötvös) Adolf †.

Budapest, január 12. (Érkezett délután 1 óra 30 perczkor). Az Otthon hirlapirók köre, mely csak pár nap előtt költözött ujonnan épült palotájába, ma reggel tüzte ki a fekete lobogót, mely a sajtó egyik legérdemesebb és leghivatottab munkásának halálát jelenti. Silberstein Adolf dr. munkás kezéből hullt ki a toll, melylyel annyi tudással és oly fényes költői lélekkel szolgálta a sajtót és az irodalmat. A boldogult a Pester Lloyd oszlopos munkatársa volt és különösen aestétikai és társadalom filozófiai czikkeivel keltett feltünést. Önálló müvei Berlinben, Lipcsében és Budapesten jelentek meg magyar és német nyelven. Mint magyar születésü, németül iró, szivben-lélekben magyar volt és mindent elkövetett, hogy a magyar irodalomnak elismerést szerezzen a külföldön. Ha valamelyik fiatalabb iróban tehetséget vélt felfedezni, a munkáinak a legjavát azonnal átültette német nyelvre. Kettős czél lebegett ezzel a szeme előtt. Buzditani a fiatal irót és bemutatni a nagy német közönség előtt a magyar szellem javát. Egész iskolát teremtett, melyben olyan fiatal hirlapirók fejlődtek, kik egy formán jelesül forgatták a tollat ugy magyar, mint német nyelven. Silberstein magyarul is éppen oly tökéletesen irt, mint németül; bizonyság erre a *Dráma és szeptani értekezések* czimü müve, mely magyar nyelven két vaskos kötetben jelent meg. Érdemei elismeréseül a Petőfi- és a Kisfaludy-társaságok tagjaik sorába választották. Levelező tagja volt az Akadémiának is. *Silberstein* nemcsak mint esztetikus és dramaturg, de mint hirlapiró is, kiváló munkásságot fejtett ki, melyet méltányoltak külföldön is, mert Németország legelterjedtebb lapjai jó részben tőle szerezték az információkat Magyarországról. Halála ezért méltán boritjn gyászba a magyar sajtót, mely mindenkor méltányolta a kiváló emer érdemeit.

Silberstein utóbbi időben vizi betegségben szenvedett. Már hónapok óta nem hagyta el az ágyat. Felesége az egykori gyapju utczai német szinház volt müvésznője odaadással ápolta. Halála ma reggel következett be.

Falk Miksát, a Pester Lloyd szerkesztőjét megrenditette a jeles hü emberének korai elhunyta. Silberstein ugyanis 54 éves volt.

Életrajzi adatai a következők :

Silberstein Adolf iró szül. 1854. julius 1-én Budapesten. 1866. bölcsészettudor Lipcsében, hol számos széptani és kritikai müvet irt. 1870-ben visszatért Budapestre, hol 1874-ben a „Pester Journalt“ szerkesztette. 1880. óta a „Pester-Lloyd“ szerkesztőségének lett a tagja. Számos megjelent müvei közül nevezetesebbek „Philosophische Briefe an eine Prau“, — „Strategie der Liebe“, — „Dichtkunst des Aristoteles“. Szamos magyar neves iró müvét németre forditotta. Magyar lapokban leirt regényt, tárczaczikket Ötvös Adolf névvel.

Királyunk német ezrede.

Budapest, január 12. Berlinből távirják : A Ferencz császár nevét viselő gárda gránátosezred tegnap Berlinben fényesen ünnepelte meg ezt a napot, a melyen Ferencz József király 50 évvel ezelőtt az ezred tulajdonosává lett. A Blücher-uti nagy kaszárnya ünnepi diszt öltött. A bejáratot egy egy hatalmas osztrák, magyar és porosz zászló diszitette. Az ünnepnap ébresztővel kezdődött. Fél 10 órakor a Rasenheidén épült két uj helyőrségi templomban istentisztelet volt. Az evangelikus templomban Vilmos császár is megjelent az istentiszteleten. A Frigyes téren egy diszszázad állott, Hahnstein százados parancsnoksága alatt. Kevéssel 10 óra előtt érkezett oda Vilmos császár nyitott kocsiban. Miután ellépett a diszszázad előtt, egyenest az osztrák-magyar tisztek felé tartott és első sorban Steininger altábornagygyal fogott kezet és gratulált neki. Azután a küldöttség többi tagjainak Neuhold és Ströhr ezredeseknek nyujtott kezet és soká beszélgetett velük és a többi osztrák-magyar tisztekkel. Azután kiséretével az istenházába ment, ahol Szögyény-Marich László osztrák-magyar nagykövet üdvözölte. Az istenitiszteletet Franke hadosztály-lelkész végezte. Vélics nagykövetségi tanácsos és több osztrák-magyar tiszt a szomszédban, lévő katholikus helyőrségi templomba ment, a hol Schulte tábori lelkész nagy papi segédlettel celebrálta az istentiszteletet, a mely Assmann dr. tábori prépost áldásával és tedeummal végződött. Az evangélikus istentisztelet után a diszszázad a Radetzky-induló mellett a kaszárnyába vonult, a hová Vilmos császár is követte. A kaszárnyában a tiszti kaszinó reggelit adott, a mely után a császár a jubiláló ezredet a Lustgartenbe vezette, a hol diszszemlét tartott. Az ezreddel szemben a régi Ferencz-gránátosok egyesülete állott fel.

—

Budapest, január 12 A császár megérkeztét nagy néptömeg várta A királyi kastélyra három zászlót tüztek ki. A „régi Ferencz-gránátosok egyesülete“ zászlaja alatt sorakozott a Lustgartenben. Ott voltak továbbá : az itt időző osztrák-magyar tisztek, a tábornoki kar, Bülow miniszter, Szögyény Marich László nagykövet, az osztrák-magyar nagykövetség tagjai, az itt lévő kir. herczegek és a főhadiszállás tagjai. 12 óra felé jött zászlóval és zeneszóval a jubiláló ezred, Vilmos császárral az élén, a hársak felől. A császár kezet fogott Windischgrätz herczeggel és a jelenlévő királyi herczegekkel, azután a „régi Ferencz-gránátosok egyesülete“ elé lovagolt, kezet fogott az elnökkel, majd ellovagolt az arczvonal előtt és több kiváló személyt megszólitott. Azután Szőgyény Marich nagykövettel és Bülow miniszterrel beszélgetett a császár, majd a tisztelgő induló következett, mi alatt a császár ellovagolt az ezred előtt. — Azután a tisztek összegyültek és Steininger altábornagy átadta a négy zászlóra való éremszalagokat, a melyeket rögtön feltüztek, továbbá számos érmet, amelyeket a tisztek tüztek föl. Steininger altábornagy azután a csapatok tisztelgése mellett nehány szót intézett a katonákhoz, mire Schwartzkoppen parancsnok fölolvasta Ferencz József királynak egy kéziratát, majd Vilmos császár mondott rövid beszédet, amelyet Ferencz József királyra mondott hurrá val végzett, mire a zenekar az osztrák himnuszt játszotta. Schwartzkoppen parancsnok erre Vilmos császárt éltette, mire a zenekar rákezdett a „Heil dir im Siegeskranz“-ra. Aztán az ezred elvonult a császár előtt, mire a

a császár Steininger altábornagygyal és a kisérettel a kastélyba ment. Ma este a tiszti kaszinóban diszlakoma lesz, amelyben Vilmos császár is szándékozik részt venni.

Küzdelmes órák.

Budapest, január 12. Budapesti tudósitónk jelenti: A béketárgyalások koránt sem folynak oly simán, mint azt az ellenzék hevesvérü tagjai hirdetik, sőt e pillanatban — hacsak valami véletlen közbe nem jő — nincs is kilátás, hogy eredményre vezessenek. A kormány nagy engedményével szemben ugyanis az ellenzék nem tud egyhangu határozattal a békeföltételekben megállapodásra jutni. De ha az ellenzéki pártok egyetértő békepontozatai el is készülnének még a mai nap során: azoknak egy részéhez semmisetre sem járulhat a kormány. És ez mindenben megerősiti tegnapi telegrammunkat, melylyel az egész sajtót megelőzve, először adtunk hirt Apponyi és Kossuth föltételeiről. Ha ebből valamelyest el is engednének, a gazdasági kiegyezésben nem enged a függetlenségi párt, melynek egy része már is zugolódik. Pedig a korona föltétlenül ragaszkodik a gazdasági egység föntartásához és perhorreskál minden oly megállapodást, a mely ezzel ellenkezik. Ilyen küzdelmes órák közt történnek a béketárgyalások! (K. sz.)

Irodalom és müvészet

* **A Negyvenéves férfiu.** Ez a regény most második kiadásban lát napvilágot, a mi legjobb bizonyitéka annak, hogy a sajtó melegen dicsérő kritikájához a közönség is csatlakozik. A „Negyvenéves férfiu“ legszebb, legköltőibb alkotása Tábori Róbertnek, déli tüzes szinekkel van gazdag meséje általszőve, alakjai erős rajzuak, jellemzése biztos és markáns. Az ujabb regények közt már lebilincselő meseszövésével is kitünik, hozzájárul a nyelv szépsége, a fordulatok költőisége. Az uj kiadás az „Egyetemes Regénytár“ ösmert piros vászonkötésü sorozatában jelent meg s bizonyára épp oly szives fogadtatásban részesül a magyar családok körében, mint az első kiadás. Biztositja ezt ennek az érdekfeszitő, a maga nemében különálló regénynek tartalma, amely mélyen belenyul a magyar fővárosi életbe, de egyuttal szines és ragyogó hátteret ad neki abban a csodaszép olaszországi panorámában, amelyben lejátszódik. — Ára csinosan bekötve 50 kr.

Miniszteri rendelet a nazarénusokról.

— Fővárosi tudósitónktól. —

Budapest, január 12.

Wlasics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter leiratilag értesitette ma érkezett leiratában, a székesfőváros közönségét, hogy a *Krisztusban hivők, vagy ugynevezett nazarénusok* magyarországi gyülekezeteinek küldöttei és képviselői két rendbeli kérvényt nyujtottak be hozzá.

Egyrészt az 1885. LXIII. t. cz. 7. § ának határozott rendelkezéseivel szemben részükre nem biztositott ama jogok gyakorolhatásának — esetleg törvényhozási uton leendő engedményét kérik, amely jogokat az emlitett törvényczikk 9. §-a a törvényesen elismert nyilvános vallási testület számára biztosit. Kérik egyuttal, hogy:

1., az eskü helyett fogadalom letehetésére nyerjenek engedélyt;

2., a katonai szolgálat tekintetében az egész haderőnél a vallási szertartásokra való kötelező részvételnek és „*imához*“, illetőleg „*térdelve imához*“ vezénylésnek szokása eltöröltessék s végül;

3., hogy a hadköteles hitsorsosainak akár az egészségügyi csapatoknál, akár egyéb, bármily terhes katonai szolgálatra — de öldöklő fegyver használata, hordása és gyakorlása nélkül — a hadügyminiszteri 1896. évi körrendeletszakaszában teendő állandó beosztása kieszközöltessék.

A másik kérvénynyel az 1895. XLIII. t. cz. 7. § a értelmében kiállitandó vallási és egyházi szabályzatot terjesztették föl a vallás és közoktatásügyi miniszterhez.

A szóbanlevő szabályzat bemutatásának — ugymond a miniszter — nem lehet más czélja, — mint ez a beadványból is kitünik — mint az, hogy a *nazarénus vallás törvényesen is elismertessék.*

A miniszter, a midőn a beadványokat a főváros hatóságához leküldi, a következőket jegyzi meg:

A beadvány *első pontjában foglalt kérelem nem teljesithető,* illetőleg a kérdésben rendeletileg intézkedni nem szükséges és a törvénytől eltérően nem is lehet, mert azokat az eseteket, amelyekben eskü helyett fogadalmat lehet tenni, törvények állapitják meg. Annak elhárítása pedig, hogy eskü helyett — a törvényben megengedett esetben — fogadalom letétele engedtessék meg, annak a hatóságnak a hatáskörébe tartozik, amely előtt az eskü, vagy fogadalom leteendő.

A *katonai szolgálatot* érintő kedvezmények és kérdések pedig, mindaddig, a mig a nevezett felekezet nyilvános vallási testületül törvényesen elismerve nincs, *megfontolás tárgyává sem tehető.*

Minthogy végül a folyamodók, a másik kérvényükkel benyujtott vallási és egyházszabályzatok megszerkesztésével sem az 1895. XLIII. A. sz. 7. § nak 1. pontjában foglalt rendelkezéseknek eleget nem tettek, sem pedig a bemutatott szabályzatok, sem az egyházi szabályzat függelékében foglaltak az 1795. XVIII. t. cz. 8 § a rendelkezésének meg nem felelnek, sőt kifejezetten azokba ütköznek, a bemutatott szabályzat jóváhagyása és illetőleg a *nazarénus vallás elismerése helyt nem foglalhat s ezzel a folyamodók másik kérelme sem volt teljesithető.*

Vegyes.

A spanyol ész. Madridban történt meg ez a mulatságos eset. Két kárpitosinas valami javitást végzett egy előkelő hivatalnok lakásában. A két lurkó persze kiváncsian szimatolódzott szanaszét s rá is bukkantak szerencsésen egy gyémántgyürüre, mely az asztalon hevert. A lelkiismeretük, ugy látszik, nem sok galibát okozott nekik, mert mire elmentek, a gyürünek hült helyére akadt a gazda. A dolgot nem hagyták annyiban. Megmotozták a cselédséget, azután pedig fülön csipték a két jó madarat. — Megmotozták őket is, de bizony csak nem akadtak a gyürü nyomára. Kegyetlenül vallatóra fogták erre a ficzkókat, megfenyegették őket tüzzel, vassal, örökös börtönnel, mi egyébbel, ugy annyira, hogy végre vallottak. Megvallották, hogy ők bizony lenyelték a gyürüt, már tudniillik csak az egyikük. Hogy kiderült, melyik volt a nyelő, a másikat szabadjára bocsátották. Erre azután kezdetét vette a vallatásnak ténybeli része. A ficzkót bezárták egy magányos helyiségbe és jól tartották ott, mindenféle hajtó és zavaró anyaggal. De a gyürü csak nem került elő. És hiába volt minden, a gyürünek nyoma veszett. Ekkor szerencsére eszükbe jutott a kutatóknak a Röntgen sugár. A titokzatos X-sugár, amely bevilágit oda is, a hova nem illenék különben bevilágitania. Nos hát a ficzkót legközelebb Röntgen készülékkel vizsgálják meg. És ha igy sem kerül elő a gyürü, akkor a másik ficzkóra kerül majd a sor, arra, a kit szabadságra bocsájtottak. Mivelhogy akkor minden bizonynyal az nyelte el a gyürüt. Nos, nem édes, okos és böles valami a spanyol ész?

Az afrikai álomkórság. Holczinget péterváry orvos érdekes megfigyeléseket tett legutóbb Aethiopiában. Az Oromotörzs falvaiban tartózkodva megismerkedett egy öreg emberrel, a ki, mihelyt sátrába lépett s a keleti guggoló ülésben elhelyezkedett, elkezdett aludni; mikor hozzá szóltak, feltekintett ugyan, de ismét hamar elaludt. A férfi e mellett teljesen épeszü volt, pompás emlékezőtehetséggel birt, csak az az egy aggasztotta, hogy álmai mindig ugyanazok s igy valami megbabonázást látott álomkórságában. Holczinger dr. afrikai letargiának nevezi ezt az álomkórságot s szerinte Afrikában számos helyen előfordul, főkép a Kongó államokban és a Sierra Leona államban. Főkép négereknél jelentkezik ez a baj s megtörténik, hogy néhány hónap alatt belehalnak.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Forditotta: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 63.

Más valakit feláldozni, hogy Myrladyt megmentse. Nem Mr. Ravel. Él vagyok szánva rá, hogy őt, mint egy gyilkosság tettesét figyelemmel kisértetem s ez már holnap megtörténik. Menjen csak panaszával a felsőházhoz. Először döntsön a büntető bíróság.

Archie elfordult. Látta, hogy az agg férfiut nem fog sikerülni szándékától eltávolitani.

E párbeszéd oly lassan volt, hogy a jelenlevők egyike sem hallhatott semmit belőle, kivéve Mr. Frey kisérőjét, ki időközben körmét tisztitotta, éberen hallgatva mind a mellett a beszélgetők minden kiejtett szavát.

— Tehát holnap valósitják meg az elfogatási parancsot — mondá Archie magában, mialatt a várótermet elhagyta. Mily jó, hogy ez most lehetetlen. Első dolgom Miriám lakását megtudakolni.

Természetesen a legkisebb nyoma sem volt erre nézve, de eleven esze most sem lett hütlen hozzá.

— Egész biztosnak mondható, hogy nem sokára pénz után küld, mert ékszereit nem fogja valószinüleg eladni. Ennél fogva legjobb lesz, ha holnap a bankba megyek s megkérek egy hivatalnokot, hogy a mint Miriám felől valamit hall, vagy őt látja, azonnal értesitsen. Tudom, — szólt aztán magában tovább, — hogy ezen éjszaka nem fogok aludni, ha csak nagyobb mennyiségü sört nem iszom. Ennélfogva megyek a klubba s e mellett játszom billiárd játszmát s akkor kimegyek barátomhoz Ted Pulteneyhez Brook Streetbe, ő derék ficzkó s nem fogja majd rossz néven venni, ha reggel öt óra tájban álmából felverem.

X.

Alice Seaton.

A mint jóval éjfél után Archie klubját ujra elhagyja, csak becsukott ajtókat, ablakokat láthatott.

Menet közben látta, hogy egy huszonnégy huszonötéves nőt egy rendőr igyekezett előre tolni, a ki egy lakás körül settenkedett.

— Több egy órája, hogy itt leskelődik, mondá Archie válaszára — s azon percztől, a hogy lefeküdt, alszik, mint valami halott.

Felráztam s kiáltottam neki, de minden hasztalan.

— Bizonyára beteg.

— Én valószinübbnek tartom, hogy ittas és fáradt. Több mint öt éve minden este ez utczába jön s eleinte oly szép és csendes volt, hogy öröm volt látni. Azt hiszem, egy fiatal emberrel volt ismeretsége, a ki azonban már hosszabb idő óta nem mutatkozik.

— Szegény leány! Tehát ismeri?

— Csupán látásból. Csendes szokott lenni s én azt hiszem, egy idő óta nincs menhelye. Társaim egyike már kétszer látta, hogy a sétányban feküdt.

— Ez nagyon szomoru dolog.

— Igen, mondá a rendőr, de ha az ember 17 évig áll a rendőrség szolgálatában, mint én, ugy az ember nagyon közönyös lesz az efféle dolgok iránt. Felesleges időtöltés, hogy a leány itt azon fiatal embert keresi, a ki a legnagyobb valószinüség szerint innen elpárolgott.

Archie sohajtott, a mint az alvóra nézett, kinek arcza gyengéd s nemes vonásu volt s kis finom kéz fogta össze a durva kendőt.

— Itt nem maradhat, mondá Archie. A köd és a hideg megöli.

E szavakkal felemelte s megborzadt, a mint érzé, mily könnyü.

— Mit akar vele? — kérdé a rendőr. — Ha ön minden leányt fel akar emelni, a kiknek oltalmuk nincsen, ajtóküszöbökre fekszenek, ugy nagyon sok volna a teendője.

— Mindenesetre kedves barátom. De éppen oly jól ismerem az életet, mint maga s nem hiszem, hogy itt a jó tett helyén kivül lenne. Azt hiszi, hogy ittas mondá Archie, a mint a leány fáradt szemeit felveté. Kiéhezett és kimerült, de szó sincs részegségről.

— Nincs lakása? — kérdé, a mint a szerencsétlen reá pillantott.

— Nincs, uram; de ha nem szabad itt maradnom, ugy tovább megyek.

— Adjon neki uram pár schillinget, hogy egy tisztességes helyen tölthesse az éjet, azután majd tovább gyámolithatja.

A leány hangja bármennyire bágyadt volt s megtört, elárulta a nevelést s azt, hogy nem közönséges házból származik s hogy jó nevelése volt.

— Kegyed kimerült, — mondá Archie — s ne vonakodjék, hogy segélyt elfogadjon.

Egy oly helyre vezetem, a hol alvás és étkezés által megerősül s később oda küldöm egy barátomat, hogy a további teendőket megfontoljuk.

— Ön nagyon, de nagyon jó.

— Hogy került ön ezen helyzetbe? kérdé Archie, mialatt védenczét Charing-Cross-felé vitte.

Eszébe jutott, hogy e tájon egy kis vendéglőt látott.

A leány elmondta kérdéseire, hogy Archie Seatonnak hivják s egy vidéki városban egy terménykereskedő leánya volt.

Nagyon fiatal volt, a mikor szülő városát elhagyta, hogy mint tanitónő menjen családhoz, itt ismerte meg a férfit, ki egész szerencsétlenségének okozója volt. Archie észrevette, hogy a leány hangján, ha e férfiról szólt, biyonyos meghatottság vett erőt.

— Három évig voltam vele — mondá — s azután utazni ment s én nagyneheze voltam képes magamat eltartani. Egy idő óta azonban sehogy se kaptam munkát s a mult héten kitettek lakásomból. Tegnap este a Themse hullámaiba akartam végezni életemet, de nem tudtam odáig jutni.

— Távol legyen ily gondolatoktól, — mondá Archie. A mig élünk, sohasem tudhatjuk, mily sors jut majd osztályrészünkül. — Hol vannak most a szülei?

— Atyám meghalt s anyám ujból férjhez ment. Hozzá nem mehetek vissza. Városunkban mindenki ismer s bizonyára ujjal mutatnának reám.

Archie vele a kis vendéglőbe lépett, a melyet előbb látott, 5 óra mult el reggal, de azért már volt egy pár vendég, a kik szerény reggelijöket költötték el.

Archie a szoba vége felé ment, ahol egy tisztességes kinézésü ember kenyeret szelt s kis csészébe kávét töltögetett.

— Egy szobát szeretnék kibérelni egy fiatal nő számára, — mondá neki lassan Archie, — különféle okokból, amelyről most többet nem mondhatok.

(Folyt. köv.)

NYILT-TÉR.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi

alkálikus természetes savanyuviz

Mint NYÁLKAOLDÓ SZER

ugy magában mint meleg tejjel vegyitve

KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÜDŐHURUTNÁL stb.

legjobb gyógysikerrel ajánltatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ GYOMORHURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA VAN!

1014 10—1

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. január hó 12-én.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4%	—	120.—	120.50
„ vasuti beruházási köt. 4½%		120.—	121.—
„ koronajáradék 4%	—	97 90	98 40
„ regále vált. köt. 4½%	—	100.75	101 50
Osztrák aranyjáradék 4%	—	120.30	120 80
Egységes államkötvény 4²/₁₀%		101.25	101.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.		138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	390.75	391.25
Osztrák hitelbank részvény	—	359.80	360.—
Magyar ipar- és keresk. bank. r.		101.50	102 —

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.		122.50	123.50
„ „ 3%-os „		103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os		120.25	121.25
Magyar vörös keresztsorsjegy		11.25	11 75
Osztrák „ „	—	20.—	20.50
Olasz „ „	—	11.60	12.—
Bazilika sorsjegy	— — —	6.70	7.—
Jó-szív „	— — —	3 60	4.—

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	— — —	5.68	5.77
20 márkás arany	— — —	11.79	11.83
20 frankos arany	— — —	9.55	9.58
1 Sovereigns	— — —	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. január 11-én.

A buzaüzletben a hangulat ma ismét kedvtelen volt. A malmok tovább nem képesek több életet önteni az üzletbe, ami pedig esetleg a lisztüzlet fellendülését is maga után vonná. Ellenkezőleg azon tanácskoznak, hogy további általános üzem megszoritás nem e járulna hozzá, hogy az üzlet egészségesebbé tétessék. A ma elkelt 7000 mm. buza csak 5 krral olcsóbb árak mellett talált vevőre.

Rozs lanyha. Ugy látszik, a rozsliszt sem igen kelendő, miután egy helybeli malom rozskészletét áruba bocsájtja ahelyett, hogy feldolgozná.

Zab valamivel jobban keresett.

Tengeri szilárd, a kereslet mindig erősebb.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 300 mm. 79· k. 10·45 forinton, 200 mm. 79·5 k. 10 45 forinton, 100 mm. 79· k. 10·45 forinton. 100 mm. 78 k. 10.35 frton, 100 mm. 77 k. 10·35 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Kezdetleges lanyhaság után a buza ismét emelkedett véleményvásárlások folytán. Arra épitenek, hogy a malmok, miután oly rég nem vettek, végre mégis élénkebben fognak vásárolni és akkor, ugy tartják, a buza ismét előbbi árát. A tengeri szilárd, inkább valamicskével emelkedik, lassan, de biztosan.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapitotta meg:

Buza márcziusra	9.45 – 9 46
„ áprilisra	9.32 — 9.33
Rozs márcziusra	8.06 – 8 08
Tengeri 1899. májusra	4 88 – 4 89
Zab 1899. márcziusra	5.77 — 5.79
Repcze augusztusra	12.15 — 12.25

Délután 4½ órakor zárlat:

Buza márcziusra	9·44 – 9.46
„ áprilisra	9 32 — 9.33
Rozs márcziusra	8.06 – 8.07
Zab márcziusra	5.77 – 5 78
Tengeri májusra	4.89 – 4 90
Repcze szeptemberre	12.15 — 12.25

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Folyó szám 103. Bérlet 85-ik szám „A"

Ma, csütörtökön, 1899. január hó 12-én, fényes kiállitással, — *ujdonságul először*:

A BABA.

Nagy operette 4 felvonásban. Szövegét irta: Ordonneaux M Forditotta: Reiner Ferencz. Zenéjét szerzette: Audran Edmond.

SZEMÉLYEK:

I-ső felvonás: **„A noviczius."**

Maximin atya, kolostor-r.-főnök		Sziklai Miklós
Balthazár	— — — —	Püspöki Imre
Basiligne	szerzetesek — —	Nagy József
Agnelot	— — — —	Makrai Dénes
Renoit, szerzetes	— — —	Markovits H.
Lancelot, szerzetes növendék		F. Kállai Lujza

II-ik felvonás: **„A babaház."**

Lancelot — — — — —	F. Kállai Lujza
Hilarius mester, automata készitő	Fenyéri Mór
Hilariusné asszony — — —	Locsarekné G.
Alézia, a leánya — — —	Kaposi Józsa
Jossé, Hilárius segédje — —	Rubos Árpád
Güdüline, komorna — — —	Csügényi V.

III-ik felvonás: **„A baba házassága".**

De la Chanterelle gróf — —	Szentes János
Loremois, gróf — — — —	Bartha István
Lancelot — — — — —	F. Kallai Lujza
Hilarius mester — — —	Fenyéri Mór
Hilariusné — — — —	Locsarekné G.
Alézia, a leányuk — — —	Kaposi Józsa
Nantine, jegyző — — —	Csáki Ferencz

IV-ik felvonás: **„A baba a kolostorban".**

Maximin atya, r.-főnök	— —	Sziklai Miklós
Balthazár	— — — —	Püspöki Imre
Basiligne	szerzetesek — —	Nagy József
Agnelot	— — — —	Makrai Dénes
Renoit	— — — —	Markovits H
De la Chanterelle, gróf	— —	Szentes János
Loremois, gróf	— — — —	Bartha István
Lancelot	— — — — —	F. Kállai Lujza
Alézia, neje	— — — —	Kaposi Józsa
Hilárius, mester	— — —	Fenyéri Mór
Hilariusné	— — — —	Locsarekné G.

Holnap, pénteken, január 13-án:

Ugyanaz.

Bérkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5 —	3 —
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3 —	2 —
II. Órasámra.		
Fél órára	— 40	— 30
Háromnegyed órára	— 60	— 45
Egy egész órára	— 80	— 60
Minden következő órára	— 40	— 30
Az utolsó órán tul félórára vagy kevesebb időre	— 20	— 15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város serompóin belül	— 50	— 30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (vallaskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik	— —	— —
A temetőbe ki és vissza	2 —	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	— 80
A színházba menet	— 60	— 40
A színházból jövet	— 80	— 60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	— 50	— 30
Éjjel menet vagy jövet kézi táskával	— 80	— 60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málha után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	— 50	— 30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	— 80	— 60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	— 50	— 30
Menet és jövet egy órai várakozással	1 —	— 70
Minden következő órára	— 60	— 40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	— 90
Minden következő órára	— 40	— 30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	— 50	— 30
Menet és jövet egy órai várakozással	— 80	— 60
Minden további órára	— 40	— 30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számittatnak.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk:
(szerkesztő: **Kéry Gyula**)
Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.
Telefon: 59—14.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. október hó 1-től.

Sz. v. *1708 I-III.	Gy. v. 1702 I.II.	Tv.sz. 1754 II-III.	Sz. v. *1706 I-III.	Sz. v. 1710 I-III.	Tv.sz. 1742 II-III.	Állomások.		Tv.sz. 1741 II-III.	Sz. v. 1709 I-III.	Sz. v. *1707 I-III.	V. v. 1723 I-III.	Sz. v. 1713 II-III.	Gy. v. 1708 I-II.	Sz. v *1705 I-III.
9.15	2.15	.	7.05	.	.	ind.	Budapest k. p. u. érk.	.	.	5.45	6.20	.	1.50	8.10
2.29	6.00	.	1.31	4.06	6.05	ind.	Püspök-Ladány érk.	5.13	9.45	11.28	1 28	.	9.48	1.45
3.36	6.50	.	2.40	5.14	7.40	érk.	Debreczen ind.	3.37	8.15	10.27	12.00	.	9.01	12.36
5.18	8.20	.	.	9.42	9.42	érk.	Nyiregyháza ind.	.	6.46	6.46		.	6.41	10.55
7.07	10.30	.	.	11.26	11.26	érk.	Szerencs ind.	.	5.13	5.13		.	5.00	9.07
6.58	.	.	8.52	8.52	.	érk.	Bud Szt-Mihály ind.	.	3.25	3 25		.	5.30	.
6.15	.	.	.	.	.	érk.	Nagy-Léta-Vértes ind.	.	.	.		.	5.25	.
.	11.35	.	.	.	.	ind.	Füzes-Abony érk.	.	.	.		.	.	.
3.56	6.55	8.20	3.00	5.22	.	ind.	Debreczen érk.	.	6.54	10.12		7.51	8.54	12.16
4.53	7.38	9.47	4.01	6.35	.	érk.	Ermihalyfalva ind.	.	5.35	9.14		6.36	8.13	11.17
9.09	.	.	8.21	.	.	érk.	Nagyvárad (ind.	.	.	5.40		.	.	6.50
.	.	5.40	.	.	.	ind.)	(érk.	.	9.09	.		.	.	.
5.10	7.39	9.59	4.11	6.58	.	ind.	Érmihályfalva érk.	.	5.09	9.06		6.22	8.12	11.09
6.03	8.14	11.15	5.04	8.15	.	érk.	Nagy-Károly ind.	.	4.05	8.15		5.18	7.41	10.17
.	.	.	10.17	.	.	érk.	(ind.	.	.	3.01		.	.	4.00
.	3.01	3.01	.	.	.	ind.)	Zilah (érk.	.	9.18	.		10.17	.	.
6.11	8.16	11.25	5.14	8.30	.	ind	Nagy-Károly érk.	.	3.57	8.07		5.13	7.39	10.14
6.39	8.34	12.04	5.41	9.04	.	érk.	(ind.	.	3.23	7.39		4.38	7.21	9.47
6.40	8.35	12.05	5.42	9.09	.	ind.)	Gilvács (érk.	.	3.22	7.37		4.35	7.20	9.46
7.08	8.58	12.46	6.11	9.50	.	érk.	Szatmár ind.	.	2.47	7.09		4.00	6.59	9.18
10.41	.		10.22	.	.	érk.)	Nagy-Bánya (ind.	.	.	3.25		.	.	5.50
3.25			.	5.50	.	ind.)	(érk.	.	.	10.41		.	10.22	.
9.22			11.09	.	.	érk.)	Fehér-Gyarmat (ind.	.	.	4.20		.	.	6.15
4.10	.		.	6.15	.	ind.)	(érk.	.	.	9.22		.	11.09	11.09
7.18	8.59		6.23	11.49	.	ind.	Szatmár érk.	Gy. v.	2.42	6.57		.	6.58	9.10
8.27	9.51	Sz. v.	7.36	1.10	.	érk.	Királyháza ind.	1703.	1.22	5.49		.	6.08	7.57
10.28		1712.	9.52	4.42	.	érk.)	Bátyu (ind.	1-II.	10.28	2.57		.	.	5.30
6.55	.	I-III.	5.30	2.57	.	ind.)	(érk.	2.24	10.28	10.28		.	.	9.52
8.39	9.58	3.50	7.48	4.52	.	ind.	Királyháza érk.	12.18	4.45	5.37		.	6.03	7.47
10.14	.	6.21	9.14	6.18	.	érk.)	Taraczköz (ind.	10.58	2.24	4.17		.	.	6.29
10.15	.	6.30	9.15	6.19	.	ind.)	(érk.	10.57	2.22	4.16		.	.	6.28
10.50	11.25	7.20	9.50	6.50	.	érk.	M.-Sziget ind.	10.30	1.85	3.50		.	4.50	6.00
.	.	,	2.26	.	.	érk.	Akna-Szlatina ind.	6.25				.	.	
V. v.	V. v.		V. v.	V. v.	.	érk.	Kis-Bocskó ind.	8.39			V. v.	.	.	V. v.
1728	5612.	.	5614	1726.	.				V. v.	V. v.	1725.	.	.	1727.
I-III.	I-III.	.	I-III.	I-III.	.			.	5611.	5613	I-III.	.	.	I-III.
11.50	7.10	.	4.00	10.00	.	ind.	M.-Sziget érk.	.	9.46	6.36	7.00	.	.	5.23
11.57	7.17	.	4.07	10.07	.	érk.)	Sziget-Kamara (ind.	.	9.39	6.29	6.53	,	.	5.15
11.58	7.22	.	4.12	10.08	.	ind.)	(érk.	.	9.34	6.24	6.52	.	.	5.14
12.30	7.58	.	4.48	10.38	.	érk.)	Nagy-Bocskó (ind.	.	8.58	5.48	6.21	.	.	4.37
12.31	8.06	.	4.58	10.39	.	ind.)	(érk.	.	8.50	5.42	6.18	.	.	4.27
.	8.17	.	5.09	.	.	érk.	Kis-Bocskó ind.	.	8.39	5.31	.	.	.	.
4.10	.	,	.	1.30	.	érk.	Körösmező ind.	.	.	.	3.09	.	.	11.55

Közvetlen vonat Budapestről Körösmezőre. — Közvetlen vonat M.-Szigetre. — Közvetlen vonat Budapestre. — Csak kedden közlekedik. — Közvetlen vonat Körösmezőről Budapestre

* Budapest k. p. u. Püspök Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen—Püspök Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkivül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtár az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerü naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővitjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1899